

Hayat Eve Sığmaz

— S.Karagöz · 29 Aralık 2020

HAYAT EVE SIĞMAZ!

Geceleri rüyamda sevdiğime öyle sıkı sarılıyorum ki uyandığım zaman kollarımın acıdığını hissediyorum.

Ben sevdiğimi dokunduğum zaman anlıyorum.

Düşünün aynı evde yaşadığımız annemize, babamıza, çocuğumuza, eşimize sarılamıyoruz!

Sokakta yürürken karşıdan gelen birini görünce, telaşla yan yan kaçıyoruz.

Artık yürümek spor olmaktan çıkıp rutinimiz oldu çünkü toplu taşıma araçlarına binmemeye çalışıyoruz.

Deniz kenarında bir kafede oturup kahvenin ve manzaranın tadına varamıyoruz.

Market, mağazalara girmeden önce içeriye bir göz atıyoruz kalabalıksa girmiyor onun yerine online alışveriş yapıyoruz.

Çünkü MESAFE!

Güzel havalarda parka gidip temiz hava alamıyoruz çünkü MASKE!

Eve girer girmez banyoya koşuyor hem kedimizi hem üzerimizden çıkanları dakikalarca yıkıyor, evin her yerini çamaşır suyu ve deterjanlarla temizliyoruz çünkü HİJYEN!

HAYAT EVE SIĞAR diyor uzmanlar!

Tatiller, toplantılar, düğün, doğum, ziyaretler, sinema, tiyatro, etkinlikler hatta ibadet; Cami, namaz, cenaze, taziye, hac...

Yok işte!

Bir yıldır her akşam başımızı yastığa koyarken acaba yarın uyanabilecek miyim diye düşünüyör, sabah gözlerimizi açınca Allah'a şükrediyoruz.

Hepimiz korkuyoruz!

Peki ne oldu, neden bu hale geldik?

Lütfen herkes kendine baksın!

Birileri "Güzelim!" dedi havaya girdi

Birileri "Zenginim!" dedi kazancını kimseyle paylaşmadı, kendisi yedi.

Birileri "Ben güçlüyüm!" dedi zayıf ezdi

Birileri kendi rahatı için insanlığını unutup karşısındakine zulmetti.

Kimileri hırslandı; bombalar, silahlar yapıp toplumları katletti.

Kimileri tüm uyarılara gözünü, kulağını kapatıp ozon tabakasını deldi.

Kimileri gökdelenler dikip kuşların uçuş güzergahlarını değiştirdi.

Kimileri betonla, asfaltla; yağmurun toprakla buluşmasını engelleyip, içme sularını tüketti.

Kimileri denizleri, nehirleri kirletip balıklara kast etti.

Kimileri ormanları yakıp zavallı hayvanların yaşam alanlarını yok etti.

Kimilerine dünya dar geldi. "Burası kirlendi, hadi Marsa gidelim" dedi.

Kimileri bitmez sanıp yerin altını üstünü talan etti, gelecek nesilleri hiç düşünmedi.

Kimileri hızını alamadı, hayvanlara işkence etti.
Öyle bir an geldi ki doğru, iyi, güzel kelimeleri anlamını kaybetti.
"Robot yapıyoruz" diye böbürlenirken biz robotlaştık; duygularımız tükendi!
Sonunda haddimizi fazlaşıyla aştık ve şu an sözün bittiği yerdeyiz.
Şimdi şapkayı önümüze koyup düşünme zamanı
Biz ne halt ettik?
Derler ya "Doğa intikamını alıyor!"
Yok be kardeşim!
Doğa bizim kadar vahşi değil!
O hala bizim adam olacağımızı, yola geleceğimizi sanıyor ve bekliyor belli ki!
Peki ne zamana kadar?
Bence çok az kaldı.
Zararın neresinden dönersek kardır.
Nasıl kendi kendimizi küçücük mekanlara hapsedtiysek, yine el ele vererek tüm bu anlattıklarımızdan ibret
alıp, hep birlikte özgür olmayı başarabiliriz
Hadi!
HAYAT EVE SIĞMAZ diyerek DÜNYAYA TAŞALIM!
Ve kendimize soralım "BİZ NEREDE YANLIŞ YAPTIK?"

Saygılarımla
Sebahat Karagöz